

Les Quatre Grans Cròniques

Jaume I

Llibre dels fets del rei En Jaume

Ara comptarem en qual manera nós fom engenrats e en qual manera fo lo nostre naixement. Primerament en qual manera fom engenrats nós. Nostre pare, lo rei En Pere, no volia veser nostra mare, la reina. E esdevenç-se que una vegada lo rei, nostre pare, fo en Llates, e la reina, nostra mare, fo en Miravalls. E venc al rei un ric hom, per nom En Guillem d'Alcalà, e pregà'l tant, que el féu venir a Miravalls, on era la reina, nostra mare. E aquella nuit que abdós foren a Miravalls volc nostre Senyor que nós fóssem engenrats. E quan la reina, nostra mare, se sentí prenys, entrà-se'n a Montpesller. E aquí volc nostre Senyor que fos lo nostre naixement en casa d'aquells de Tornamira, la vespra de nostra Dona Sancta Maria Candeler. E nostra mare, sempre que nós fom nats, envià'ns a Sancta Maria, e portaren-nos en los braces; e deïen matines en l'església de nostra Dona; e, tantost com nós meseren pel portal, cantaren *Te Deum laudamus*. E no sabien los clergues que nós deguésem entrar allí, mas entram quan cantaven aquell càntic. E puis llevaren-nos a Sent Fermí. E, quan aquells qui ens portaven entraren per l'església de Sant fermí, cantaven *Benedictus Dominus Deus Israel*. E, quan nos tornaren a la casa de nostra mare, fo ella molt alegre d'aquestes prenòstiques que ens eren esdevegudes. E féu fer dotze candeles, totes d'un pes e d'una granea, e féu-les encendre totes ensems, e a cada una mes sengles noms dels apòstols, e promès a nostre Senyor que aquella que pus duraria, que aquell nom hauríem nós. E durà més la de sent Jacme bé tres dits de través que les altres. E per açò e per la gràcia de Déu havem nós nom En Jacme. E així nós som venguts de part de la que fo nostra mare e del rei En Pere, nostre pare. E sembla obra de Déu, car les covinences que nostre avi havia feites d'haver aquesta per muller, tornà depuis que d'aquella natura de l'emperador Manuel e del nostre pare, lo rei En Pere, que per matrimoni se cobràs la fallida que en l'altre matrimoni havia estada. E aenant, nós jaent en lo bressol, tiraren per una trapa sobre nós un cantal, e caec prop del bressol, mas nostre Senyor nos volgué estorçre que no moríssem.